

Tőlemd velemd Hozzámd

csaknem egy nap
 több mint hetven tél s nyár
 fény-sötétegyenlőn induló ősz és tavasz
 bárszonyfinomságú hang szől
 vonó érintette húr zeng
 óvalos surlódás keltette láthatatlan tűz lobog
 megszűntéről nem tudunk

ülők nyitott ajtódnál
 földre telepedve
 egyszerre néztek be és kifelé
 mindenvolt jövők pillanában összelelkező távolába
 a naprendszer emlékvél megfestésülése
 sokmilliárdnyi alkotás közül ezt
 és ebben azt az egyet

az ajtó mögötti titkos éjszakában
 sarklóforma lélekfényesség ragyog
 átlón erős emberi indulatok feszüléssel
 önmaga tükröző voltának meghaladása fele mozog

kinl hatalom szándék átlátatlan keveredése
 kitartást ad am elfed függönyöz kapcsol s elválaszt
 de a sors vedon visszafogja az eléleto átadását
 a csodálatos tend táblázatában melyen megerlodni látszik az anyag szerkezet

a szabadság közel van
 villanásszerű tapasztalás
 mint hatalmas éjszakai vihar idején a teljesen sötét vidéken
 a zuhogó esőjal fölötti villan nappali fénye
 kissé távolabb az emberi érzés
 kapcsolódás és kötődés bekes bekelensege
 neha alig elviselhető

befele fordulótér
 vagy a halálon túlra az állapésekhez álló szeretense
 az önzetlen szeretet önző közömbben válik önmagává
 támogatva a tükrözőlőlegén túlmenkedést

s persze a sors másik arca az áldozat
 az önteláldozás mely hegyvölgyön sorsító
 a fémek rozsdája
 az út rajta keresztül vezet Uradhoz

Ótli lebeg némán fődoként szemed előtt
 léte a tanítás
 mindent megad felemel átnyújt
 földönlül távlatot biztosít ropit magával
 és észrevétlenül elenged
 ha megtanultál repülni hát repülj
 ha nem zuhansz míg egyszet ráebredsz magának tekint a világ

Tégy amire képes vagy a meghökkentő felismerés közepette.

Tordulj Magad fele, semmi nincs ezen kívül.

Tán azt hiszed az embereknek szükségük van arra, amit teszel?

"Neked és Istennek van szükségük rá."

Nem marad más, mint a puszta élet,

elvéve vagy elvesztve a tudat egész világát.

Ekkor felismerhető a teremtés szándéka,

amely minden: álmom, vágy, elfordulás formán túli lét.

Ha átadod amid van,

lemondva mindentől,

megkapsz mindent cserébe.

De nem úgy, mint képzeled,

hanem azként, aki mindig is voltál

a szabadság ismeretlen tartalmában.

A hegységben átváltozva részessé végtelenné.